

Publicerad 2013-09-07 00:48 av Amisan

Tristess i förorten

De har släckt sina lampor
och slentrian går till sängs
med dem.

De knullar sin vardag
men drömmarna
föder sånger
längtan
flykt och frihet.

I ett fönster brinner varje kväll ett ljus
en enveten stämma
kraft och vilja att förändra
utan stress och normer
men liv.

De viskar blundande: "Men Gud!"
De säger leende: "Men se!"
De ropar gällt: "Det är fel!"
De skriker hysteriskt: "Vad fan gör du?!!"

Men vetskapen om att
det rätta
omnia vincit
gör bläcket till blod
och rösten tränger igenom muren:

Du lever!

När en sliten hand fäller upp persiennen
och morgonen smeker huden
utplånas de begynnande såren
och kampens glöd brinner
omedvetet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Amisan med Poeter.se id #45358 innehar upphovsrätten